

L'últim tren del PSC

«El cop d'estat "susanista" contra Pedro Sánchez podria ser l'última oportunitat perquè el PSC marqués perfil propi i autonomia respecte el PSOE»

La crisi oberta al socialisme espanyol ha servit per constatar la veracitat d'aquell editorial que el diari *El País* va publicar fa uns mesos titulat "El PSOE no és la CUP" (http://elpais.com/elpais/2016/01/30/opinion/1454182604_278849.html) . Efectivament: a l'hora de resoldre les seves crisis internes, el PSOE no és la CUP: les gestiona encara pitjor. Poques persones podrien preveure fa només uns dies que els nivells de tensió dins dels socialistes arribarien als extrems que hem pogut veure amb tota la seva cruïlla el passat cap de setmana. La decapitació pública i televisada de Pedro Sánchez deixa un partit al límit de la fractura interna, pràcticament en carn viva, i un Rajoy encara més enfortit. La possibilitat d'un govern alternatiu al PP -si és que mai ha existit- s'ha esvaït pràcticament del tot.

Paradoxalment, la crisi oberta al PSOE pot ser una oportunitat pels socialistes catalans - potser l'última- per ressituar-se en el taulell polític, després d'anys de crisi i mals resultats electorals. El PSC ha estat de nou el gran derrotat de la crisi del PSOE. La nova gestora que dirigeix el partit no ha incorporat cap militant socialista català. El socialisme català s'ha alineat de forma prou unànime amb el decapitat Pedro Sánchez. Només Carme Chacón s'ha situat obertament amb els crítics a Sánchez, però com bé va recordar l'exprimer secretari socialista Pere Navarro, ¿Carme Chacón sempre ha tingut un projecte polític molt clar que es diu Carme Chacón?.

En aquests moments, dos són els noms que es disputen el lideratge en el sí del socialisme català: l'actual primer secretari, Miquel Iceta, representaria l'aparell català del partit. L'alcalde de Santa Coloma de Gramenet, Núria Parlón, en seria l'ànima més renovadora. Alguns han afirmat que Parlón guarda fidelitat a la presidenta andalusa Susana Díaz, però el cert és que tant l'alcalde de Santa Coloma com Iceta coincideixen -si més no públicament- amb un plantejament: el PSOE no ha de facilitar ni per activa ni per passiva la investidura de Mariano Rajoy. Iceta ho va deixar clar en la seva mítica intervenció a la Festa de la Rosa -*¿Pedro, líbranos del PP, por Dios!?*- . Parlón va ser diàfana en una entrevista concedida a *Crític* el passat gener (<http://www.elcritic.cat/entrevistes/nuria-parlon-un-pacte-pp-psoe-no-es-pot-produir-perque-molts-ens-donariem-de-baixa-del-partit-7789>) : ¿Un pacte PP-PSOE no es pot produir perquè sinó molts ens donariem de baixa del partit?.

Doncs bé, arriba l'hora de la veritat. Què faran els diputats socialistes catalans en cas que la nova gestora del PSOE decideixi que cal facilitar la investidura de Rajoy? L'actual president necessita 11 abstencions o sis vots afirmatius per ser investit de nou. El PSOE ha descartat donar llibertat de vots als seus diputats. Així les coses, la crisi oberta amb el cop d'estat susanista a Pedro Sánchez podria ser l'última oportunitat perquè el PSC marqués perfil propi i autonomia respecte la direcció del PSOE. Podrien els diputats catalans trencar la disciplina de vot del partit en cas que el PSOE decidís investir Rajoy? Podria el que en teoria és el PSC més espanyolista de la història independitzar-se del PSOE? O, per contra, acabarà assimilant la tesi del mal menor i de l'abstenció responsable?